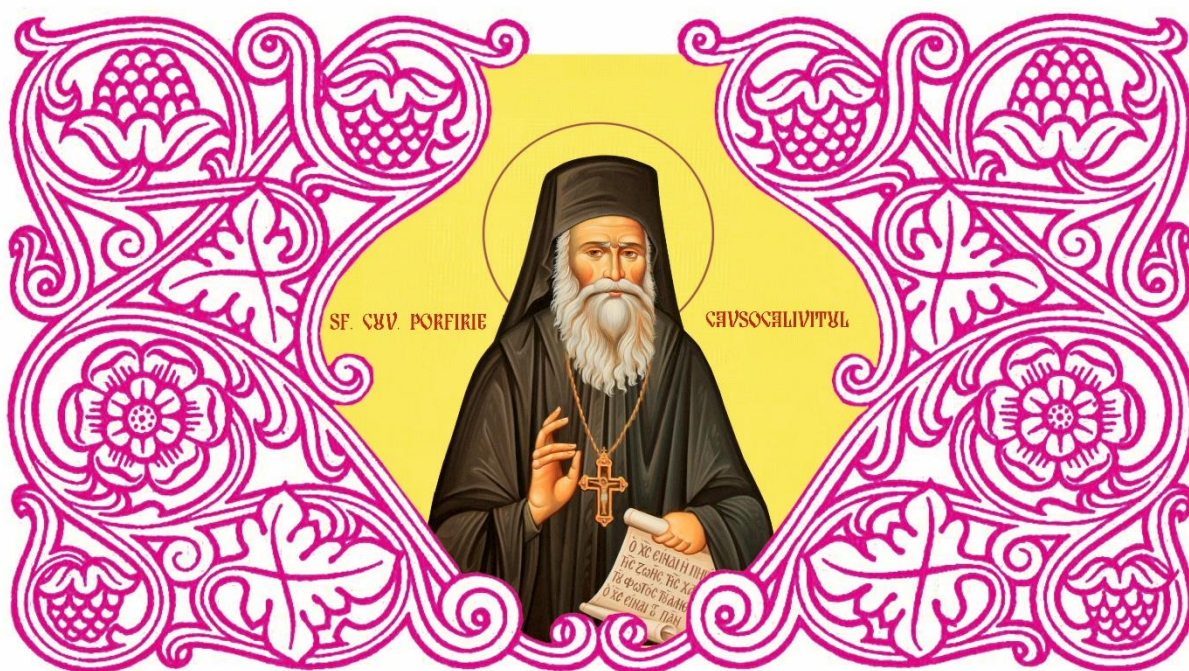

SLUGBĂ
SFÂNTULUI
PREACUVIOSULUI
PĂRINTE
PORFIRIE
KADSOCEALITUL

LA DECERNIA MICĂ

La Doamne strigat-am..., punem 4 stihiri, glasul al 6-lea:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Ințelepte Porfirie de trei ori fericite, lumea ai părăsit, cinstind mai mult dintre cele desăvârșite Crucea lui Hristos, iar urcând în Muntele cel Sfânt, te-ai arătat lucrător al nevoinței.

Temei având cugetul părinților, inima ți-ai curățit-o cu mulțimea lacrimilor și cu dumnezeiasca dragoste către Hristos, te-ai arătat vas cinstit al darului Treimii.

Mai mare între păstori, Porfirie cinstite, îndură-te,

rogu-te și luminează-mi mintea, bunule, cu solirile tale, ca cel ce ai îndrăznire către Stăpânul nostru Iubitor de oameni.

Slavă...,

Liman al celor osteniți, cetate tare de scăpare a credincioșilor, doctor bun al celor neputincioși, dezlegare a păcătoșilor, întoarcerea sufletelor celor înșelate tu ești, Porfirie, și ridicarea lor.

Și acum...,

Marie fără de prihană, izvor și ușă a Luminii celei nezidite, nu trece cu vederea pe cei ce aleargă cu credință la acoperământul tău, Fecioară, și mântuiește pe cei ce laudă și măresc nașterea ta.

LA STIMOANĂ

Stihirile, glasul al 2-lea:
Podobie: *Casa Eufratului...*

Veniți cu bucurie să laudăm
 cu înțelepciune pe cel nou între
 Sfinți, pe Porfirie, Părintele și
 păstorul, și călăuzitorul nostru
 către Dumnezeu.

Stih: *Se vor lauda Cuvioșii întru slavă
 și se vor bucura în așternuturile lor.*
(Ps. 149, 5)

Ărătatu-te-ai blând și smerit
 cu inima, locaș al Treimii,
 câștigând desăvârșita nepă-
 timire, Preacuvioase.

Stih: *Cântați Domnului cântare nouă,
 lauda Lui în adunarea celor Cuvioși.*
(Ps. 149, 1)

Cunoscător de taină al lui
 Dumnezeu fiind, tainele cele
 ascunse ale Cuvântului ni le
 grăia prin tine Preasfântul Duh,
 Părinte.

Slavă...,

Sălășluiește-Te întru noi,
 Doamne, Treime și Unime
 Sfântă, pentru mijlocirile
 Sfântului Tău, precum ai
 făgăduit de demult celor ce Te
 iubesc, Hristoase.

Și acum...

Maică a Răscumpărătorului,
 cu privirea ta cea blândă caută
 spre mine, Fecioară, și
 luminează întunericul
 netrebnicei mele inimi.

Tropar, glasul al 8-lea:
Podobie: *Al Ortodoxiei
 îndreptătorule...*

Sălaș al Luminii lui
 Dumnezeu și plin de darurile
 Duhului, frumusețea preoților,
 dreptarul cel preaadevărat al
 monahilor, Porfirie înțelepte,
 strălucind cu minunile și cu
 dreapta socotință, Părintele
 nostru Cuvioase, roagă-te lui
 Hristos Dumnezeu să
 mântuiască sufletele noastre.

LA DECERNIA MARE

După psalmul de început și după starea
 întâi a primei Catisme: *Fericit
 bărbatul..., la Doamne strigat-am...,
 punem stihirile pe 6, repetând pe pri-
 mele două, glasul al 4-lea:*

Podobie: *Cel ce ești de sus chemat...*

Pe cel ce din pruncie a
 primit harul, râvnă
 luând din citirea vieții
 Colibașului, pe Sfântul

Porfirie să-l laudăm, pe cel nevoitor în luptele bune credințe, podoaba Athonului, odrasla Evviei, în Atena nou răsărită stea a bunătății, pe cel ce a împodobit lumea toată cu mulțimea minunilor și a umplut de uimire adunările credincioșilor. (de două ori)

Pe cel ascuns în Muntele cel Sfânt, pe cel ce bucurându-se a purtat ostenele nevoinței, pe cel luminos înveșmântat cu ascultarea, laudătorul frumuseții cântărilor celor atotrăsunătoare, pe Sfântul Porfirie l-a aprins cereasca dragoste, curățindu-i ochii cugetului și ai inimii; pentru aceasta s-a arătat locaș al Celui ce stăpânește toate, al lui Hristos Dumnezeuul nostru și al Harului, umplând de uimire adunările credincioșilor. (de două ori)

Pe cel ce pronia Domnului Celui iubitor de oameni, credincioșilor pe pământ l-a făcut cunoscut, aducând dumnezeiască mângâiere celor necăjiți, pe Sfântul Porfirie, lumina preastrălucită, preasfințitul lucrător al celor sfinte și duhovnicescul îndrumător către dragostea Ta, Stăpâne, Mântuitorule, Cel ce ai iubit lumea,

întru mine îmbrăcându-Te, să-l laudăm, cinstindu-i minunile străine și viața cea fără de pată.

Pe tine, cel chemat de sus și în lume trimis, la săvârșirea vieții pământești iarăși ai fost chemat de Dumnezeu în pustia Athonului, descoperire având de dumnezeiasca ta ieșire; atunci tu, cu milostivire și grijă păstorească pentru fiii tăi, ai revărsat peste ei noi binecuvântări și i-ai încredințat pe credincioșii tăi rugători Împărătesei cerești, Cuvioase Părinte, pe care roagă-o să mântuiască și să lumineze pe cei ce te laudă.

Slavă., glasul al 6-lea:

Cuvioase Părinte, iubind pe Hristos din tot sufletul și cugetul, te-ai lepădat de tine însuși și de cele frumoase ale vieții, ai ridicat crucea muceniei împotriva patimilor și pe Domnul L-ai urmat cu credință. Pentru aceasta Izbăvitorul, mai marele Păstor te-a arătat păstor al oilor celor cuvântătoare și călăuzitor neînșelat al sufletelor către mântuire. Întru smerenie păzindu-ți mintea ai viețuit fără de prihană și ai adormit fără tulburare; cinstitele tale moaște

tăinuindu-ți ai zdrobit capul cel înălțat al Luceafărului; și acum, Părinte Porfirie înțelepte, având îndrăznire către Cel ce este adâncul smereniei, năvălirile lui Veliar cele de-a dreapta izgonește-le, spre mântuirea celor ce cu credință și cu dragoste te laudă pe tine.

Și acum..., **a Născătoarei (Dogmatica):**

Cine nu te va ferici pe tine, Preasfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda preacurată nașterea ta? Că Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul Unul-Născut, Același din tine, cea curată, a ieșit, negrăit întrupându-Se; din fire Dumnezeu fiind, și cu firea om făcându-Se pentru noi, nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi, neamestecat fiind cunoscut. Pe Acela roagă-L, curată cu totul fericită, să miluiască sufletele noastre.

VOHOD

LUMINĂ LINĂ

Prochimenul zilei

PAREMILE:

De la Înțelepciunea lui Solomon citire (VI, 10-19):

Cei ce au păzit cu sfințenie pravila sfântă se vor sfinți și cei ce vor învăța-o vor ști ce să răspundă. Iubiți, deci, cuvintele mele și le doriți și vă veți învăța din ele. Înțelepciunea este luminată și neînserată și cei care o iubesc o văd ușor și cei care o caută o găsesc. Ea iese în calea celor care o doresc și li se arată ea, întâi. Cel care se scoală pentru ea dis-de-dimineață nu se va osteni, căci o va afla șezând la poarta lui. Cel care își bate capul cu înțelepciunea îndeplinește desăvârșirea minții și cel care își pierde somnul pentru ea va fi în curând fără de grijă. Ea umblă în toate părțile căutând pe cei vrednici de ea și se arată prietenoasă în drumurile lor și îi întâmpină în tot ce pun la cale. Începutul ei este pofta cea adevărată de învățătură. Iar pofta de învățătură are în sine iubirea, iar iubirea este paznica legilor ei, iar păzirea legilor ei este adevărarea nemuririi. Și nemurirea ne face să fim aproape de Dumnezeu.

De la înțelepciunea lui Solomon citire (VII, 15-28):

Iar mie să-mi dăruiască Dumnezeu să grăiesc precum gândesc și să cuget în chip vrednic despre darurile Sale, căci El este povătuitorul înțelepciunii și îndreptătorul înțelepților. Că în mâna Lui suntem și noi și cuvintele noastre și toată înțelepciunea și știința lucrurilor. El mi-a dat cunoștința cea adevărată despre cele

ce sunt, ca să știu întocmirea lumii și lucrarea stihilor. Începutul și sfârșitul și mijlocul vremurilor, întoarcerile anotimpurilor și prefacerile văzduhului, cursurile anilor și rânduiala stelelor, firea dobitoacelor și apucăturile fiarelor, puterea duhurilor și gândurile oamenilor, felurile neamuri ale plantelor și însușirile rădăcinilor. Toate cele ascunse și cele arătate le-am cunoscut, fiindcă înțelepciunea, lucrătoarea tuturor, mi-a dat învățătură. Intr-adevăr, în ea se află un duh de înțelegere, sfânt, fără pereche, cu multe laturi, nepământesc, ager, pătrunzător, neîntinat, preaînțelept, fără de patimă, iubitor de bine, ascuțit, neoprit, binefăcător, iubitor de oameni, neclintit, temeinic, netulburat, atotputernic, atotveghețor și răzbătând prin toate duhurile istețe, curate și oricât de subțiri. Pentru că înțelepciunea este mai sprintenă decât orice mișcare, ea pătrunde și își face loc pretutindeni prin curăția ei. Ea este suflul puterii lui Dumnezeu, ea este curata revărsare a slavei Celui Atotputernic, astfel că nimic nu poate s-o mânjească. Ea este strălucirea luminii celei veșnice și oglinda fără pată a lucrării lui Dumnezeu și chipul bunătății Sale. Fiindcă este una, toate le poate, și rămânând una cu sine însăși, ea toate le înnoiește, și răspândindu-se prin veacuri în sufletele sfinte, ea întocmește din ele prieteni ai lui Dumnezeu și prooroci. Cu adevărat Dumnezeu nimic nu iubește, fără

numai pe cel ce petrece întru înțelepciune.

De la Înțelepciunea lui Solomon
citire (VII, 29-30, VIII, IX, 1-4):

Ea este mai frumoasă decât soarele și decât toată orânduirea stelelor; dacă o pui alături cu lumina, înțelepciunea o întrece. Fiindcă după lumină urmează noaptea, pe când înțelepciunea rămâne nebiruită în fața răutății. Înțelepciunea ajunge cu tărie de la o margine la alta a lumii și toate le întocmește preapläcut. Mi-a fost dragă și am cercetat-o din tinerețile mele și am căutat să mi-o petesc mireasă și am iubit mult frumusețea ei. Neamul ei cel bun și-l preamărește prin petrecerea laolaltă cu Dumnezeu, și Stăpânul a toate o are în mare iubire, fiindcă ea duce pe oameni la știința lui Dumnezeu și ea alege lucrurile Lui. Și de este bogăția câștig poftit în viață, ce este mai bogat decât înțelepciunea, care toate le lucrează? Dacă cuminenția stă în fruntea treburilor, cine este mai bun meșter decât înțelepciunea în toate câte sunt? Și de iubește cineva dreptatea, ostenelile înțelepciunii rodesc sfinte puteri, ea ne învață înfrânarea și chibzuință, dreptatea și bărbăția, tot ce este mai de folos în viața oamenilor. Și de pofteste cineva să aibă știință întinsă, înțelepciunea știe cele trecute și întrezărește cele viitoare, ea știe întorsăturile cuvintelor și dezlegările întrebărilor; ea cunoaște de mai înainte semnele și minunile și

întâmplările vremurilor și ale sutelor de ani. Drept aceea am hotărât să mi-o prind tovarășă în viață, fiindcă știu că mă va sfătui cele bune și-mi va fi mângâiere în griji și în necazuri. Și voi avea, prin ea, mărire în adunări; și deși sunt tânăr, voi avea cinste în fața celor bătrâni. Mă vor găsi pătrunzător la judecăți, și voi apărea uimitor în fața celor puternici. Când voi tăcea, vor aștepta să încep să vorbesc; când voi vorbi, vor fi toți cu luare aminte, și când voi rosti o lungă cuvântare, vor pune toți mâna la gură. Prin înțelepciune voi avea nemurire și voi lăsa celor de după mine o pomenire veșnică. Voi cârmui popoare, și seminții străine se vor supune stăpânirii mele. Tirani temuți, când vor auzi vorbindu-se de mine, se vor teme; mă voi arăta bun mulțimilor și viteaz în război. Și înapoindu-mă în casa mea, cu înțelepciune mă voi odihni, căci petrecerea cu ea n-are amărăciune și viețuirea cu ea n-are durere, ci veselie și bucurie. Am chibzuit aceste gânduri în cugetul meu și le-am tot purtat în inima mea și am înțeles că nemurirea este rodul legăturii cu înțelepciunea. Și am mai înțeles că în prietenia cu ea sunt sfinte bucurii și în faptele mâinilor sale sunt bogății nesfârșite și stând în preajma ei ai câștig de minte dreaptă și câștig de slavă ai din vorba cu ea; drept aceea am umblat pretutindeni și m-am străduit în fel și chip să am înțelepciune. Am fost copil bun și am avut parte de un suflet fără răutate. Sau mai vârtos, așa bun cum eram, am venit într-un

trup nespurcat. Ci cunoscând că nu voi putea altfel să am înțelepciune de nu-mi va da Dumnezeu, cu toate că și aceasta era înțelepciune, să știu de la cine vine darul, m-am rugat Domnului și m-am smerit înaintea Lui și am zis din toată inima mea: „Dumnezeule al părinților și Doamne al milei, Cel care ai făcut toate cu cuvântul Tău, și cu înțelepciunea Ta ai rânduit pe om ca să stăpânească peste zidurile cele făcute de Tine, și să cârmuiască lumea cu cuviință și cu dreptate și cu suflet drept să facă judecată, dă-mi mie înțelepciunea care stă aproape de scaunul Tău și nu mă lepăda dintre slujitorii Tăi”.

LA LITIE

Cântăm noi întâi stihira hramului.

Glasul al 5-lea:

Ăstăzi adunându-ne, cetele dreptslăvitorilor cu veselie să prăznuim pomenirea cea de peste an a Sfântului nostru Părinte Porfirie și să-l încununăm cu laude și cântări duhovnicești; că acesta viețuind cu bună credință și iubind pe Hristos din tot sufletul, ținându-și mintea cea stăpânitoare întru simțirea inimii smerite și scăpând din cursele vrăjmașului, s-a arătat sălaș al Preasfintei Treimi; pentru aceasta l-a împodobit pe

el cu darurile duhovnicești ale dreptei socotințe și ale prorociei, ale străvederii, înaintevederii și vorbirii în limbi, i-a dăruit lui putere împotriva duhurilor necurate și darul vindecării sufletelor și trupurilor; iar prin acestea, ca un credincios iconom al tainelor lui Hristos, a călăuzit pe cei împovărați către turma Domnului; pentru care să mulțumim lui Hristos Dumnezeu, Cel ce a dat oamenilor o cinste ca aceasta și slavă cerească.

Slavă .., **același glas:**

Fiind întraripat cu dumnezeiasca dragoste, în ascultare stăruind în Sfântul Munte, cu lacrimi dumnezeiești adăpându-ți sufletul și curățindu-ți mintea și inima, fiind strălucit cu Lumina cea nezidită, ai dobândit nepătimire și viață nepătată; iar acum în ceruri sălășluindu-te, făcătorule de minuni Porfirie, roagă-te pentru sufletele noastre.

Și acum..., **același glas:**
Al Înainteprăznirii:

Iosife fericite, unde mergi ducând Raiul care poartă în

pântece Pomul vieții? Bethleeme, cetatea lui David, așteaptă pe frumusețea lui Iacov, care va să nască Bunăvoința Tatălui. Ieslea se împodobește, Adam și Eva saltă și îngerii merg înainte laudând pricina mântuirii noastre.

LA STHOANA

Stiluri glasul al 5-lea:

Podobie: *Bucură-te, cămara...*

Bucură-te, vlăstarul Evviei, mărirea sfântă a nevoitorilor celor din Athon, locuitorul Kalisie, și comoara Atenei; bucură-te, lauda dumnezeiască a Omoniei, întru care te-ai și nevoit întru cunoștință, preabunule, căci cu virtuțile pe tine însuși te-ai împodobit, căruță care sui la dumnezeiasca înălțime de nespus. Bucură-te, Părinte Porfirie, cel de un obicei cu Sfinții; nu înceta rugându-te Cuvântului pe care L-ai sălășluit întru tine, să ne dăruiască pacea inimii și mare milă.

Stih: *Se vor lauda cuvioșii întru slavă și se vor bucura în așternuturile lor.*
(Ps. 149, 5)

Bucură-te, iubitorul nevoitorilor și următorul Părinților și

cel de un scaun cu dânșii, a frumuseții Raiului icoană sfântă și cinstită, propovăduitor dumnezeiesc cu adevărat și învățător. Pe calea Domnului tău ai alergat bucurându-te, Cuvioase, păstorule preasfințit între preoți, cel ce ai căutat și ai aflat pe cei rătăciți; pentru aceasta acum ajungând la locașurile cerești, Părinte Porfirie, fericite, roagă-te Stăpânului tău să izbăvească de greșeli și de toată răutatea, pe cei ce te laudă.

Stih: *Cântați Domnului cântare nouă, lauda Lui în adunarea celor Cuvioși. (Ps. 149, 1)*

Bucură-te, cel ce te-ai făcut cunoscător de taină al tainelor lui Hristos și păzitor ceresc, lucrător al viei, văzător și părtaș al Luminii celei nezidite, Părinte Cuvioase, odor cinstit, vas de mir al Duhului, gură sfântă și nemincinoasă între prooroci, locaș al dreptei socotințe și al străvederii. O, bătrân preaplin de bucurie, izvor pururea curgător, fântâna milei, mângâierea bolnavilor, și a celor necăjiți, roagă pe Hristos Domnul să mântuiască pe cei ce aleargă la tine cu credință.

Slavă .., **glasul al 6-lea:**

Să dănuim astăzi ca David, adunarea iubitorilor de Cuvioși, și să săltăm dumnezeiește întru pomenirea înțeleptului Porfirie. Că acesta a umplut de minuni toată latura cea de sub cer cu puterea Sfântului Duh, arătându-ne nouă calea îndumnezeirii. Pentru aceasta să slăvim pe Dumnezeu Cel în Treime, Care a dăruit celor din necazuri bucurie, celor din primejdii izbăvire, celor din păcate doctor, celor rătăciți călăuzitor neînșelat, pe cel ce ne-a învățat cu înțelepciune să scăpăm de meșteșugirile vicleanului, întru toate tuturor făcându-se ajutor și sprijinitor neîntârziat.

Și acum..., **a Născătoarei-Invierii, același glas:**

Făcătorul și Izbăvitorul meu, Hristos Domnul din pântecel tău ieșind, Preacurată, întru mine îmbrăcându-Se, din blestemul cel dintâi pe Adam l-a slobozit. Pentru aceasta, ție, Preacurată, ca Maicii lui Dumnezeu și Fecioarei cu adevărat, strigăm fără încetare, ca îngerul: Bucură-te! Bucură-te, Stăpână, apărătoarea și acope-

**rământul și mântuirea
sufletelor noastre!**

Tropar, glasul al 8-lea:

*Podobie: Al Ortodoxiei
îndreptătorule...*

Sălaş al Luminii lui
Dumnezeu și plin de darurile
Duhului, frumusețea preoților,
dreptarul cel preaadevărat al
monahilor, Porfirie înțelepte,
strălucind cu minunile și cu
dreapta socotință, Părintele
nostru Cuvioase, roagă-te lui
Hristos Dumnezeu să
mântuiască sufletele noastre.

LA STRENIE

*La Dumnezeu este Domnul... troparul
sfântului (de două ori), Slavă... și acum...
a Născătoarei.*

**După Catisma întâi, Sedealna,
Glasul 1,**

*Podobie: Mormântul Tău,
Mântuitorule...*

Din copilărie ai urmat
lui Hristos bucurându-
te și pe Acesta din
suflet până la sfârșit
L-ai iubit; pentru
aceasta și turma Sa purtării tale
de grijă a încredințat-o,
Cuvioase, pentru care cu frică,
cu smerenie și cu dragoste în
viforul vieții ai intrat, spre a
mântui pe cei osteniți.

Slavă..., aceeași

Și acum..., a Născătoarei,

Maica lui Dumnezeu, pe tine
te știm toți cei ce cu dragoste
alergam la a ta bunătate, care și
după naștere te-ai arătat
fecioară cu adevărat, pe tine te
avem ocrotitoare noi păcătoșii;
pe tine izbăvire întru ispite te-
am câștigat, singura cu totul
fără prihană.

**După Catisma a doua, Sedealna,
Glasul al 4-lea.**

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Spăimântatu-s-au, înțelepte,
toate cetele îngerilor cum un

tânăr simplu a fost mișcat de dragostea lui Hristos și cu sufletul curat de toată răutatea s-a arătat oamenilor izvor de minuni, mintea avându-și în adâncul sărăciei dumnezeiești; pentru care Domnul Cel Milostiv și iubitor de oameni l-a ridicat pe robul Său din întuneric către lumina slavei Lui, frumusețea și împărăția cea cerească.

Slavă .., Și acum .., **însăși podobia:**

Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând; și în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără sămânță, Născătoare de Dumnezeu, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit; și mărturisind logodnicul și ocrotitorul tău, preoților a strigat: Fecioara naște și după naștere rămâne tot fecioară.

Polieleu Robii Domnului...

MĂRIMIRILE

Glas 1

Stih 1. *Așteptând, am așteptat pe Domnul și a căutat spre mine și a auzit rugăciunea mea. (Ps. 39, 1)*

Fericimu-te pe tine, Cuvioase Părinte Porfirie, și cinstim sfântă pomenirea ta,

iubitorule al rugăciunii, povățuitorule al călugărilor și împreună vorbitorule cu îngerii.

Stih 2. *Genunchii mei au slăbit de post și trupul meu s-a istovit de lipsa untului de lemn. (Ps. 108, 23)*

Stih 3. *Pentru cuvintele buzelor Tale, eu am păzit căi aspre. (Ps. 16, 4)*

Stih 4. *Întors-ai plângerea mea în bucurie, luat-ai sacul de pe mine și m-ai încins cu veselie. (Ps. 29, 11)*

Veniți toate cetele călugărilor să mărim pe Porfirie Părintele nostru, lauda Sfântului Munte.

Stih 5. *Să știți că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său. (Ps. 4,3)*

Stih 6. *Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui. (Ps. 115, 6)*

Slavă..., **glasul 1:**

Slavă Ție, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeuule.

Și acum .., **același glas:**

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine, zicând: Și prin tine cu noi.

Ăliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție, Dumnezeuule (de trei ori)!

Sedelnele după polieleu;

Glasul al 4-lea

Podobie: *Spăimântatu-s-a Iosif...*

Ca un păstor, Hristos trimițându-te, îți zice: mergi, preotule și cu sânguință paște-Mi oile, dacă Mă iubești. Grăbește spre căutarea celei pierdute, vindecă-i zdrobirile, învață-o pururea, spre Mine călăuzește-o, pe cea slăbănogită întărește-o, Cuvioase, pe cea bolnavă tămăduiește-o și pe cea rătăcită adu-o iarăși în staulul Bisericii.

Slavă..., Și acum..., a **Născătoarei**

Spăimântatu-s-au, Curată, toate cetele îngerești, de taina cea înfricoșătoare a nașterii tale; cum Cel ce ține toate numai cu voia în brațele tale ca un om este ținut și primește început Cel mai înainte de veci și cu lapte Se hrănește Cel ce hrănește toată suflarea cu negrăită bunătate; și pe tine, ca pe cea cu adevărat Maica lui Dumnezeu, lăudându-te, te măresc.

Apoi Antifonul 1 al glasului al 4-lea:

PROCHIMENUL,
Glasul al 4-lea.

Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înmulți. (Ps. 91, 12)

Stih: *Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru va înflori. (Ps. 91, 13)*

Toată suflarea...

Evanghelia de la Matei (XI, 27-30):

„Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu...” (caută joi în săptămâna a IV-a după Rusalii).

Psalmul 50.

Slavă .., Glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: *Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale curățește fărădelegile noastre.*

Și idiomela, glasul 6:

Cetele iubitorilor de praznic, adunarea credincioșilor, mulțimea celor miluiți, veniți astăzi cu bucurie să încununăm cu dumnezeiești cântări pe cel între Cuvioși Părintele nostru

Porfirie cel simplu. Că acesta a umplut lumea cu învățăturile, semne și minuni arătând, iar pe cei ce au venit către dânsul cu credință și cu dragoste i-a unit cu Domnul; pentru aceasta veselindu-ne să strigăm: Părinte Cuvioase, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

CANOANELE

Al Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 6 și al sfântului, pe 6.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu.

Cîntarea I-a,
glasul al 6-lea :
Irmosul:

Ca pe uscat umblând Israel «cu urme prin adânc, pe «prigonitorul Faraon văzându-l «înecat, a strigat: Lui «Dumnezeu cântare de biruință «să-I cântăm».

Bucură-te tăria cea prea lăudată a părinților. Bucură-te lauda cea preamărită a neamului nostru. Bucură-te Izvorul mântuirii care izvorăști mila celor ce cu credință te laudă pe tine, singură prea lăudată.

Primește laudă din buzele cele desfrânate, ceea ce ești mult lăudată și preamărită. Că

tu ești buna podoabă și mântuirea lumii, care mântuiești pe toți cei ce cu cucernicie te cântă pe tine.

Bucură-te cortule de lumină purtător, făclie, biserică, masă și munte sfânt! Bucură-te palatul măririi, dumnezeiescule locaș al lui Dumnezeu ! Bucură-te zidul cel nesurpat al celor ce te lăudăm pe tine.

Ceea ce ești nădejdea și ocrotitoarea celor fără de nădejde, ajutătoarea cea nerușinată a tuturor, deschide-mi ușile cele cerești și mă du la Fiul tău, Stăpână și mă mântuiește pe mine robul tău.

Canonul Sfântului
Glasul al 6-lea.

Irmos: *Ca pe uscat trecând Israil...*

Stăpânește limba mea, Puternice, curățește-mi inima și buzele, Stăpâne, ca să cânt cu bună cinstire pe Sfântul Porfirie cel simplu și smerit cugetător.

Din tinerețe te-ai arătat iubitor de Dumnezeu, Cuvioase, părăsind lumea și căminul părintesc; la cei din Athon ai alergat, Părinte, și stăruind în

rugăciuni către Hristos te-ai făcut pe tine vas cinstit.

Slavă ...

Te-ai depărtat de viețuirea cea întinată și ți-ai îmbrăcat sufletul cu veșmântul cel de Dumnezeu țesut al ascultării, al rugăciunii și al simplității.

Și acum ...

Primește, Fecioară preacurată și preabună, rugăciunile de taină ale celor ce te laudă cu sufletul și cu cugetul și luminează-mi întunericul cu lumina Fiului tău.

Catavasii: Hristos Se naște, slăviți-L...

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Nu este sfânt precum Tu «Doamne Dumnezeu meu, care «ai înălțat fruntea «credincioșilor Tăi, Bunule și «ne-ai întărit pe noi pe piatra «mărturisirii Tale».

Pe tine preasfântă, te măresc toate cetele îngerilor; iar noi după datorie neîncetat te cântăm și cu mulțumită te lăudăm: Bucură-te scăparea și ajutorul celor ce cu credință te cheamă pe tine.

Cine după vrednicie va lauda nașterea Ta, Născătoare de Dumnezeu Fecioară? striga

cu spaimă zidirea, văzând taina cea săvârșită întru tine; că în adevăr n-a născut alta fiind fecioară, afară de tine.

Dăruiește milă, celor ce cer de la tine Fecioară, și-ți tinde mâna ta cea tare celor ce sunt întru nevoi; și ne întâmpină în primejdii, că pe tine te avem toți izbăvire în necazuri.

Lacrimi de pocăință nu am, ca desfrânata de demult și în desfrânări viața mea cheltuindu-o, cad la tine rugându-mă cu suspine: Dă-mi Stăpână cu rugăciunile tale, plâns curățitor.

Canonul Sfântului

Irmos: *Nu este sfânt precum Tu...*

Văzând sânguința ta, Părinte, de a urca pe Tabor ca să-L primești pe Dânsul, Domnul Dumnezeu tău S-a îndurat spre tine, arătându-ți măreția slavei Sale.

Inr-aripându-ți sufletul cu dragostea și dorul nepătimirii, ai secat izvoarele patimilor și pricinile lor și înțelepțește ai cunoscut strălucirea Dumnezeirii, Porfirie.

Slavă...

Curată aflând inima ta Domnul Dumnezeuul tău,

precum a făgăduit mai înainte, a arătat-o locaș Treimii, pentru nespusa bunătate.

Și acum...

Ștăpână, te-ai făcut început Celui fără de început, Dumnezeului tău, ca una ce ai împrumutat Lui firea omenească, cea dată mie în grădina Raiului, Preacurată.

SEDEALNA, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe înțelepciunea...

Pe tainicul Izbăvitorului și păstorul, pe râul minunilor și al învățătorilor să-l laudăm toți, pe Porfirie, făcătorul de minuni, să-l încununăm cu dumnezeiești cuvinte și să-l împodobim după vrednicie cu cinste și cu slavă; că în vremurile din urmă s-a arătat celor din lume om ceresc și înger pământesc, și să-i strigăm lui: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să le dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă .., Și acum ..,

Pe ceea ce este ușă cerească și chivot, munte cu totul sfânt, nor strălucitor, să o laudăm; pe

scara cea cerească, raiul cel cuvântător, mântuirea Evei și odorul cel mare a toată lumea; că printr-însa s-a săvârșit mântuirea lumii și iertarea greșelilor celor de demult. Pentru aceasta, strigăm către dânsa: Roagă pe Fiul tău și Dumnezeu să dăruiască iertare de greșeli celor ce se închină cu credință preasfintei nașterii tale.

Cântarea a 4-a:

Irmosul :

Hristos este puterea mea, «Dumnezeu și Domnul, «cinstita Biserică cu «dumnezeiască cuviință cântă «strigând; din cuget curat întru «Domnul prăznuind».

Tu ești sprijinirea lumii, Născătoare de Dumnezeu curată și mântuirea tuturor, ca ceea ce ai născut pe Dumnezeu. Pentru aceea cu dragoste te mărim toți și te binecuvântăm.

Zid ești și întărire și nădejde a credincioșilor și turn de mântuire. Pentru aceea surpă, Preacurată pe vrăjmașii care sunt asupra noastră; că în tine ne-am pus toate nădejtile.

Ăvând nădejdea ta cea nebiruită, Preacinstită, surpăm semețiile vrăjmașilor Preacurată, prin credința cea întru

tine; căci cu chemarea ta acum ne întărim.

Vezi-mi necazul meu Preacurată, vezi suspinul meu, vezi-mi mâhnirea și arată-ți întru mine harul tău cel mult, umplând de veselie sufletul meu cel smerit.

Canonul Sfântului

Irmos: *Hristos este puterea mea...*

Eu puterea Duhului te-ai arătat prooroc, înălțime a străvederii și preot, iar după porunca lui Hristos, lumea întreagă o ai cuprins, păscând mieluşei Lui.

Qamenii s-au umplut de bucurie, văzând, Părinte, precucivioasă viețuirea ta cea cu străină cuviință în pustii, și pe Domnul L-au slăvit.

Slavă...

Ăles ai fost duhovnic, Cuvioase, în mijlocul turmei tale, prin mâna episcopului, mulțime de harisme ale Preasfântului Duh primind întru tine.

Și acum...

Eu ochi milostivi și cu îndurare caută, Fecioară Preacurată și risipește pe cei ce

dintru cele mai de jos ale pământului se luptă cu mine și mă mântuiește.

Cântarea a 5-a:

Irmosul :

Eu dumnezeiască strălucirea «Ta Bunule, sufletele celor ce «mâneacă la Tine cu dragoste, «mă rog luminează-le, ca să Te «vadă cuvinte al lui Dumnezeu, «pe Tine adevăratul Dumnezeu, «Cel ce chemi din negura «greșelilor».

Bucură-te zidul credincioșilor și mijlocitoarea cea tare, Preacurată! Bucură-te munte sfânt prealăudat! Bucură-te scară înșuflețită, Stăpână! Bucură-te bucuria și ajutorul tuturor celor fără ajutor, și acoperământul celor ce cu tot sufletul aleargă la tine.

Eata proorocilor strigând cu mare glas a propovăduit înfricoșată taina nașterii tale; că tu singură ai născut fără stricăciune pe Dumnezeu tuturor, Care după naștere te-a păstrat Fecioară, precum te-a păzit și mai înainte de naștere.

Eine va putea Curată, să spună taina ta cea mai presus de minte? Că pe Dumnezeu ai născut și ca pe un prunc pe

acesta L-ai alăptat. Pentru aceea toate neamurile te fericesc, precum mai înainte ai zis Fecioară și cu dragoste cântăm pe Cel ce te-a preamărit pe tine.

Darurile tale cele de Dumnezeu dăruite, ca ceea ce ești milostivă și iubitoare de bine, le reverși oamenilor totdeauna, Născătoare de Dumnezeu maică nenuntită; și izbăvești pe toți din chinuri cu rugăciunile tale. Pentru aceea să nu treci cu vederea pe cei ce aleargă la acoperământul tău cel tare.

Canonul Sfântului

Irmos: *Cu dumnezeiască strălucire...*

Fiind luminat, Părinte, cu razele Sfântului Duh, te-ai arătat făclie ce luminează marginile, călăuzind pe poporul lui Dumnezeu la staulul lui Hristos și scoțându-l din întunericul tulburării.

Dobândit-ai preaplin de dragoste și grijă față de omul cel rob și înțelepțește ai lucrat, Părinte, spre a-l slobozi din gâtlejul vrăjmașului, din moarte și din stricăciune.

Slavă...

Eu înțelepciune fiind împodobit, sfinte, ai arătat izvorul dumnezeiescului Duh celor ce vor să cunoască pe Făcătorul și să-L cinstească, pe Cel ce ne-a răpit din rătăcire și robie.

Și acum ...

Văzându-te Dumnezeu, pe tine, Preacurată, frumusețea lui Iacov, ceea ce singură ai păzit frumusețea cea de demult, în pântecel tău, Cinstită, de bunăvoie sălășluindu-Se, pe oameni iarăși părtași Raiului i-a făcut.

Cântarea a 6-a:

Irmosul :

Marea vieții văzând-o «învăluindu-se de viforul «ispitelor, la limanul tău cel lin «alergând strig către Tine: «Scoate din stricăciune viața «mea, Multmilostive».

La tine cad, Preacurată Născătoare de Dumnezeu; cere prin rugăciunile tale de la Fiul tău și Domnul, dăruitorul a toată bunătatea, să-mi dea și mie iertare greșelilor.

Întru adâncul viforului celui cumplit al mării care mă învăluiește m-am aruncat, prin nemăsuratele și grelele mele

păcate; potolește-mi furtuna, și dăruiește-mi alinarea, cea cu totul neîntinată.

Ceea ce ești Stăpâna tuturor zidirilor, ca una ce pe Dumnezeu mai presus de fire L-ai născut, curățește-mi rănila greșelilor Preacurată și vieții celei veșnice învrednicește-mă.

Tu ești mângâierea și scăparea robilor tăi, Preacurată; pentru aceea fă cerere de rugăciune neîncetată către Dumnezeu, pentru cei ce cu credință și cu dragoste te roagă pe tine.

Canonul Sfântului

Irmos: *Marea vieții...*

Stăpânul și Domnul te-a arătat luptător și ți-a dat putere să izbăvești din legături pe cei îndrăciți, care din adâncul sufletului strigau, Porfirie: Slavă Celui ce lucrează prin tine nenumărate minuni!

Ceresc ai făcut, Cuvioase, cortul tău cel pământesc și întraripându-l în chip tainic, te-ai arătat trupește celor în trebuință, tămăduind pe bolnavii ce nu aveau scăpare, și izbăvind de ucidere pe acel bărbat necunoscut.

Slavă...

Curățindu-te cu curgerile lacrimilor, Porfirie, alungi din suflete rănila păcatelor, și călăuzești către Hristos Mântuitorul, îndemnând la pocăință pe robii Săi.

Și acum ...

Fecioară, Maica lui Dumnezeu, locaș al Luminii dumnezeiești, scăparea și întărirea firii mele celei căzute, ție, ceea ce ești bună, strig: învrednicește-mă să văd bunăcuviința Fiului tău.

Condac, glasul al 8-lea:

Podobie: *Apărătoare Doamnă...*

Ca unul ce din copilărie pe Hristos cu bucurie L-ai iubit, și lepădându-te de cele bune ale vieții, de viețuirea Athonului te-ai împărtășit, ai lepădat haina căderii, arătându-te locaș Treimii și te rogi de-a pururea, Părinte Cuvioase, să ne mântuim noi toți.

IEQS:

Dezlegare gângavei mele limbi dă-mi, Hristoase și inima mi-o curățește spre dumnezeiască laudă a celui ce s-a arătat în vremurile din urmă

prieten al Tău între preoți, Porfirie smeritul: Părinte, vas preaplin al virtuților te-ai arătat, izvor al dragostei și bogăție de daruri ale Duhului. Pentru aceasta te-ai sălășluit pe pământul celor blânzi, împreună cu dreptii și Cuvioșii și te rogi de-a pururea, Părinte Cuvioase, ca să ne mântuim noi toți.

SINAXAR

Sinaxarul din Minei, apoi acesta.

În această lună în ziua a doua, facem pomenirea Sfântului Părintelui nostru Porfirie, duhovnic ales, înzestrat cu harul străvederii și al tămăduirii, care s-a nevoit în Evvia și în Athos, a viețuit în Atena și în Milesi, iar la Kavsoalivia s-a săvârșit în anul 1991.

Stihuri:

Purtător de foc, Porfirie, în viață te-ai arătat, unit fiind cu focul cel neacoperit al Treimii.

Apropiat te-ai făcut în viață celor ce aveau trebuință, iar acum, din pământul celor vii, încă mai aproape le ești credincioșilor.

În ziua a doua din decembrie, Porfirie,

La locșurile dumnezeiești se sălășluiește.

Cuviosului Porfirie după numele său de mirean, Evangelos Bairaktari, s-a născut în data de 7 februarie 1906, în localitatea "Sfântul

Ioan Karystia", din Insula Evvia (insulă unde odihnesc și moaștele Sfântului Ioan Rusul, făcătorul de minuni). Părinții săi, Leonidas și Elena, au primit de la Dumnezeu cinci copii. Cel de-al patrulea, botezat Evangelos, a fost Cuviosul Porfirie. Din pricina sărăciei, tatăl său a plecat în America, spre a munci la Canalul Panama. Mezina familiei trăiește încă, fiind monahie. Pentru a-și ajuta material familia, la vârsta de numai 10 ani, tânărul Evangelos a fost nevoit să lucreze la minele din zonă și la niște băcani din Halkida și din Pireu. Pe când avea în jur de 12-15 ani, citind viața unui sfânt pustnic, tânărul Evangelos a luat calea Sfântului Munte Athos. A dus încă de mic o viață de rugăciune, de ascultare desăvârșită și de nevoie pustnicești. Primul său nume de monah a fost Nichita. Fiind bolnav, el a fost forțat să se întoarcă în localitatea natală. În ziua de 27 iulie 1927, la vârsta de numai 21 de ani, părintele Porfirie a fost hirotonit preot, de către Arhiepiscopul Porfirie al III-lea al Muntelui Sinai și Rait. La rândul său, mitropolitul Pantelimon din Karystia l-a hirotesit în slujirea de duhovnic. Apoi, în anul 1938, la vârsta de numai 32 de ani, Cuviosul Porfirie a fost numit arhimandrit. În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, părintele Porfirie a slujit ca preot într-un spital din Atena. În această slujire a rămas Cuviosul vreme de trei decenii (1940-1970). Următorii ani, părintele Porfirie și i-a închinat construirii Mănăstirii Schimbării la

Față, din localitatea Milesi, regiunea Attica, Grecia. În anul 1984, el s-a întors în Sfântul Munte Athos, unde a rămas până la plecarea sa la Domnul. Cuviosul Părinte Porfirie a trecut la cele veșnice în dimineața zilei de 2 decembrie 1991, la vârsta de 86 de ani, în Chilia Sfântul Gheorghe, a Schitului Sfânta Treime, din pustia Kapsocalivia, Sfântul Munte Athos. A fost unul dintre cei mai mari duhovnici ai vremii noastre, precum și, cu darul lui Dumnezeu, un mare făcător de minuni. Cuvintele sale, pline de har și de adevăr, au fost adunate în mai multe cărți, traduse și în limba română.

Pentru rugăciunile Sfântului Părintelui nostru Porfirie, Hristoase Dumnezeule, turma Ta păzește-o și-i împlinește toate cererile cele către mântuire! Amin.

Cântarea a 7-a:

Irmosul

Dătător de rouă cuptorul l-a «făcut îngerul cuvioșilor tineri; «iar pe Haldei arzându-i «porunca lui Dumnezeu, pe «chinuitorul l-a plecat a striga: «Bindecuvântat ești Dumnezeu! «părinților noștri».

Maică Fecioară, să nu încetezi a ruga pe Domnul, ca să ne izbăvească pe noi din primejdii și din necazuri Stăpână, ca cu sârguință să cântăm: Bindecuvântat este

Preacurată, rodul pântecelui tău.

Maică Fecioară Stăpână, mai sfântă te-ai arătat decât toate puterile cerești, și decât heruvimii și serafimii, ca ceea ce ai născut pe Hristos, Stăpânul zidirii.

Și ai născut și ești Fecioară și după naștere ai rămas curată ca și mai înainte de naștere, Născătoare de Dumnezeu, nearzându-se pântecul tău. Pentru aceea cu credință, după Dumnezeu pe tine te mărim Preacurată.

Mă înfricoșează și mă tulbură valurile greșelilor mele; dar tu, Preasfântă, ceea ce ești bună, cere-mi milostivire în ceasul încercării, dăruindu-mi mântuire.

Canonul Sfântului

Irmos: *Cuptorul cel răcorit...*

Toată mintea o covârșește mulțimea minunilor tale, Porfirie, că izbăvești de boala cancerului și de tot felul de patimi pe cei ce cântă cu credință: Bindecuvântat ești, Dumnezeu Părinților noștri!

Grăind, Părinte, cuvinte de Dumnezeu insuflate, ai surpat învățăturile celor rău

credincioși și către credință i-ai condus pe cei din rătăcire care, izbăviți fiind cântau cu tărie: Binecuvântat ești, Dumnezeu Părinților noștri!

Slavă ...

Harul lui Hristos, cel ascuns în inima ta, te-a făcut râu dumnezeiesc de tămăduiri, căci atingându-te de mâna cea uscată a femeii, sănătoasă ca mai înainte ai făcut-o, iar ea striga: Dumnezeu Părinților noștri, bine ești cuvântat!

Și acum ...

Noi, cei ce în Rai sfatul cel stricător al vrăjmașului am primit, pe tine, Stăpână, Maică a Făcătorului, te aducem mijlocitoare fierbinte către Domnul, ca lăudându-te cu credință, de chemarea Sa iarăși să ne învrednicim.

Cântarea a 8-a:

Irmosul :

Din văpaie c u v i o ș i l o r
«rouă ai izvorât și jertfa
«dreptului cu apă o ai ars; că
«toate le faci Hristoase cu
«singură voirea Ta; pe Tine Te
«prea înălțăm întru toți
«vecii».

Tu ești scăparea noastră și mângâiere tuturor, Fecioară Preacurată. Că iată Domnul tuturor, născându-Se din pântecul tău, te păzește Fecioară și după naștere. Pe care bine-L c u v â n t â m c u b u z e nevrednice și-L prea înălțăm întru toți vecii.

Pleacă-te, ceea ce ești gata fierbinte sprijinitoare a credincioșilor și scăparea mea și primește rugăciuni dureroase din inima mea, și mă scapă de împătımirea dobitocească și de relele deprinderi și plâns de bucurie dă Fecioară sufletului meu celui întunecat.

Când gândesc la relele cele făcute de mine și la judecata cea groaznică, mă înfricoșez Fecioară și mă tem. Dar tu ca o iubitoare de oameni mai înainte de sfârșit fă-mi milostiv pe Judecătorul; că tu ești întemeierea tuturor celor căzuți, nădejdea și folositoarea celor deznădăjduiți.

Roagă, Curată, pe Fiul tău și Dumnezeu să ne fie nouă milostiv și lesne împăcat; și cu rugăciunile tale păzește-ne de toată nălucirea cea potrivnică și

să se surpe degrab semeția vrăjmașilor; ca să te laudăm pe tine cea cu har dăruită.

Canonul Sfântului

Irmos: *Din văpaie cuviosilor...*

Pe femeia cea moartă cu rugăciunile tale ai înviat, iar sfârșitul pruncului mai dinainte cunoscând, pe acesta l-ai botezat, căci rugându-te tu, toate le lucrează Hristos, pe Care Îl preaînălțăm întru toți vecii.

În chipul nepătimirii ai trecut prin cele ale lumii și cu bărbăție ai răbdat ghimpele trupului, pentru aceasta slobod față de timp și de loc te-a arătat Hristos, pe care Îl preaînălțăm întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Primind harul Sfântului Duh, ai cunoscut cele de aproape, cele de departe, cele de demult, cele viitoare, cele pământești, cele cerești și cele ascunse ale gândurilor, Cuvioase Porfirie.

Și acum ...

Ca pe un lăcaș adevărat al lui Dumnezeu și ca pe o tămâie primită, Izbăvitoare Prea-

curată, toate neamurile te aducem pe tine în dar Celui ce pentru lume S-a pironit pe Cruce.

Cântarea a 9-a:

Irmosul :

Pe Dumnezeu a-L v e d e a «nu este cu putință oamenilor, «spre care nu cutează a căuta «cetele îngerești; iar prin tine «Preacurată, s-a arăt at «oamenilor Cuvântul întru- «p a t. Pe care mărimdu-L cu «oștile cerești, pe tine te «fericim».

Să nu ne uiți pe noi robii tăi, Maică Fecioară neispită de nuntă, cei ce năzuim la Biserica ta. Că tu singură ești nădejdea creștinilor, întărirea tuturor celor ce aleargă la tine Curată; ascultă și împlinește rugăciunile n o a s t r e, Stăpână.

Bucură-te zidul cel nesurpat, bucură-te acoperământul lumii, bucură-te Biserică, bucură-te făclie, bucură-te scaun al lui Dumnezeu! Bucură-te bucuria și ajutorătoarea t u t u r o r ! Ceea ce ești de-a pururea armă de mântuire nebiruită, asupra vrăjmașilor celor nevăzuți.

Ăvându-te pe tine C u r a t ă , p ă r t i n i t o a r e , a c o p e r ă m ă n t și nădejde, zid și scăpare, curățire

și dezlegare de cele rele, ne mântuim de ispite și de primejdii, de boli și de patimi; pentru aceea neîncetat lăudăm puterile tale.

Tu ești mărirea îngerilor, oglinda proorocilor, lauda patriarhilor și a apostolilor; tu podoaba mucenicilor lui Hristos, sfințenia pustnicilor și a dreptilor și înnoirea a toată lumea.

Canonul Sfântului

Irmos: *Pe Dumnezeu a-L vedea...*

Hari cu adevărat sunt tainele tale; cum nevrând ai fost adus în lume și, voind tu, din dumnezeiască sfătuire, aproape de sfârșit, te-ai sălășluit în Muntele cel hrănitor de Sfinți, Cuvioase, unde ai primit sfârșitul și cununa cea nestricăcioasă.

Lupta vieții în chip sfânt ți-ai încheiat, iar cele pe care mai dinainte ți le-ai dorit te-ai învrednicit să dobândești, pe vrăjmașul surpându-l, Cuvioase, căci chiar și din mormânt, ai poruncit ca moaștele tale să fie ascunse în pânțele de maică al Muntelui cu nume sfânt, de Dumnezeu cugetătorule.

La Biserica ta alergăm cu bucurie, Părinte, și cu evlavie prăznuim pomenirea ta, Cuvioase. Nu înceta, prefericite, cerând de la Hristos, pentru cei ce te cinstesc, iertarea păcatelor, dobândire de daruri dumnezeiești și viață veșnică.

Slavă ...

De cinste ai învrednicit, Părinte Cuvioase, Kavsoalivia, Evvia, Atena și Pendeli în Milesi, înțeleptule ctitor, turma ta acum se bucură, împodobită fiind cu îndurările și minunile pe care le reversi din belșug celor ce aleargă la tine.

Și acum ...

Cântare aducem ție, Maica lui Dumnezeu, ca uneia ce ai deschis Raiul desfătării, Stăpână, ca să vedem puterea ta întărind pe cei ce se luptă în Muntele cel Sfânt, iar mulțimile credincioșilor să le unești cu Cel ce S-a întrupat din tine, Preacurată.

LUMINÂNDĂ

Podobie: *Cuvinte, Lumină...*

Bucură-te, cinstea Cuvioșilor, lauda preoților; bucură-te,

culmea dragostei și casa smereniei; bucură-te, noianul minunilor și vas al Treimii, Părinte Porfirie.

Slavă ..., Și acum ...,

Lumină te-ai arătat, Fecioară, ca ceea ce singură ești Maică a Luminii, născând lumii pe Dumnezeu-Omul, pe care roagă-L împărăteasă, să ne dezlege întunericul minții și al inimii, al celor ce Îl laudăm pe Dumnezeu Cel întreit.

LĂ LĂUDE

Se pun stihirile pe 4,

Glasul al 8-lea:

Podobie: O preaslăvită minune...

Părinte Porfirie Cuvioase, ai alergat cu bucurie în Athos pe calea dragostei Domnului tău, veselindu-te și hrănindu-te cu dumnezeieștile Scripturi, cuge-tând pururi la cântările și viețile Sfinților, și preaales următor virtuților lor te-ai făcut, Sfinte minunate și preafericite. (*de două ori*)

Revărsările dumnezeieștilor tale lacrimi te-au adus cu tărie în adâncul smereniei și curățindu-te de închipuirea păcatului ai dobândit duh blând și smerit, îmbogățindu-te cu

negrăite bunătăți, și împodo-bindu-te cu nepătimirea, fericite, te-ai arătat locaș dumnezeiesc și strălucit al lui Dumnezeu, Cel în Trei Străluciri.

Pe pământ strălucind, lumină a lui Dumnezeu, viața întru cuvioșie și Duhul Sfânt ți-ai petrecut, Cel ce a lucrat prin tine minuni și către noi a grăit taine, pe tine mijlocitor și rugător neobosit arătându-te către Dumnezeu pentru cei ce acum săvârșesc dumnezeiască pomenirea ta.

Slavă ..., glasul al 6-lea:

Veniți, iubitorilor de praznic, cu însuflețire să laudăm pe cel blând și smerit între monahi, pe cel ce a atras harul lui Hristos, pe păstorul cel neînșelat între preoți, pe cel ce puterea vicleanului a nimicit, pe cel între Părinți dreptar prea adevărat, pe Porfirie înțeleptul, care în vremurile din urmă stea a dreptei socotințe s-a arătat, izvor de minuni, râu nedeșertat al dragostei, cercetătorul zidirii celei văzute și cunoscător de taină al celei nevăzute; vasul cel dumnezeiesc al darurilor Duhului și să-i strigăm cu credință: Cuvioase Părinte,

roagă pe Milostivul Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Și acum ...

Ceea ce ești vistieria învierii noastre, pe cei ce nădăjduiesc spre tine, Prealăudată, scoate-i din groapa și din adâncul greșelilor. Că tu pe cei vinovați de păcat i-ai izbăvit, născând mântuirea tu, Curată, care mai înainte de naștere ai fost fecioară și în naștere fecioară, și după naștere tot fecioară ai rămas.

Doxologia mare, ecteniile și apolisul.

LA LITURGHIE

La Fericiri punem 8 stihuri 4 din Cântarea a 3-a, și 4 din Cântarea a 6-a a Canonului sfântului.

Întru împărăția Ta când vei veni, pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Pe 12

Fericiți cei săraci cu duhul, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Pe 10

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericiți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Pe 8

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Cu puterea Duhului te-ai arătat prooroc, înălțime a străvederii și preot, iar după porunca lui Hristos, lumea întreagă o ai cuprins, păscând mieluşei Lui.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Oamenii s-au umplut de bucurie, văzând, Părinte, preacuvioasă viețuirea ta cea cu străină cuviință în pustii, și pe Domnul L-au slăvit.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Ăles ai fost duhovnic, Cuvioase, în mijlocul turmei tale, prin mâna episcopului, mulțime de harisme ale Preasfântului Duh primind întru tine.

Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fiind luminat, Părinte, cu razele Sfântului Duh, te-ai arătat făclie ce luminează marginile, călăuzind pe poporul

lui Dumnezeu la staulul lui Hristos și scoțându-l din întunericul tulburării.

Fericiți veți fi când, din pricina Mea, vă vor ocări și vă vor prigonii și, minșind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Stăpânul și Domnul te-a arătat luptător și ți-a dat putere să izbăvești din legături pe cei îndrăciți, care din adâncul sufletului strigau, Porfirie: Slavă Celui ce lucrează prin tine nenumărate minuni!

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Ceresc ai făcut, Cuvioase, cortul tău cel pământesc și intraripându-l în chip tainic, te-ai arătat trupește celor în trebuință, tămăduind pe bolnavii ce nu aveau scăpare și izbăvind de ucidere pe acel bărbat necunoscut.

Slavă ...

Curățindu-te cu curgerile lacrimilor, Porfirie, alungi din suflete rănilor păcatelor, și călăuzești către Hristos Mântuitorul, îndemnând la pocăință pe robii Săi.

Și acum ...

Fecioară, Maica lui Dumnezeu, locaș al Luminii dumnezeiești, scăparea și întărirea firii mele celei căzute, ție, ceea ce ești bună, strig: învrednicește-mă să văd bunăcuviința Fiului tău.

TROPARUL, glasul al 8-lea:

*Podobie: Al Ortodoxiei
îndreptătorule...*

Sălaș al Luminii lui Dumnezeu și plin de darurile Duhului, frumusețea preoților, dreptarul cel preaadevărat al monahilor, Porfirie înțelepte, strălucind cu minunile și cu dreapta socotință, Părintele nostru Cuvioase, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

CONDACUL, glasul al 8-lea:

Podobie: Apărătoare Doamnă...

Ca unul ce din copilărie pe Hristos cu bucurie L-ai iubit și lepădându-te de cele bune ale vieții de viețuirea Athonului te-ai împărtășit, ai lepădat haina căderii, arătându-te locaș Treimii și te rogi de-a pururea, Părinte Cuvioase, să ne mântuim noi toți.

APOSTOLUL

Din Epistola către Galateni (5, 22-26; 6, 2): „Fraților roada Duhului este...

(Caută sâmbătă din săptămâna 27 după Pogorârea Sfântului Duh.).

EVANGHELIA

De la Ioan (XIV, 21-24).

(Caută Evanghelia din ziua de 26 mai).

Chinonic: *Veseliți-vă, dreptilor, întru Domnul, celor drepti se cuvine laudă. Aliluia.*

Megalinarie:

Bucură-te, fiu bun al Evviei și învățător al tainelor Treimii Celei mai presus de ființă; bucură-te primitorule și vasule ales al neziditei Lumini a Taborului, Părinte Porfirie.

ACATISTUL SFÂNTULUI PREACUVIOSULUI PĂRINTE PORFIRIE KAVSOCAHIUTUL

Condacul I:
Glasul al 8-lea,
Podobie: *Apărătoare Doamnă...*

Pe locașul cel preasfințit al Mângâietorului și mult cinstitorul Preacuratei Născătoare de Dumnezeu, pe Porfirie, din inimi să-l lăudăm, pe cel ce cu a sa dragoste, ocrotire și mulțime de tămăduiri ne îngrădește pe toți, îndumnezeirii părtași facându-ne, căruia îi strigăm: *Bucură-te, Cuvioase Părinte Porfirie!*

Icosul I:

Neînsemnat și nearătat lumii erai, ca păstor al oilor tatălui tău și cugetând la viața Colibașului cu râvnă te-ai sânguit, Cuvioase, să-i urmezi viețuirea; pentru care strigăm ție acestea:

Bucură-te, păstor al oilor cuvântătoare;
Bucură-te, izvor al vindecării de patimi;
Bucură-te, iubitor fierbinte al curăției;
Bucură-te, cunoscător dumnezeiesc al celor tainice;
Bucură-te, vas preacurat al sălășluirii Duhului;
Bucură-te, alăută a revărsării dumnezeiescului har;
Bucură-te, că ești călăuzitor oamenilor;
Bucură-te, că în osteneli ești cel dintâi între nevoitori;
Bucură-te, stea ce taine dumnezeiești strălucești;
Bucură-te, cel ce ne înveți cele spre mântuire;
Bucură-te, slăvit vlăstar al Evviei;
Bucură-te, cel prin care durerea se alină;
Bucură-te, Cuvioase Părinte Porfirie!

Condacul al II-lea:

Următor te-ai făcut Stareților tăi întru nevoință, asemenea lor viețuind. Nevoitor neîntrecut în ascultare te-ai arătat la

Cavsocalivia, învățându-i pe cei ce te laudă cu râvnă să cânte cu smerenie: *Aliluia!*

Icosul al II-lea:

Negrăită cunoaștere ți-a dat Dumnezeu, Părinte, răsplătind viața ta cea sfântă și acum îți dăruiește să vindecii patimile și să cercetezi tainele, arătându-te binefăcător al oamenilor, care strigă ție așa:

Bucură-te, tănuitorul dumnezeieștii cunoașteri;

Bucură-te, iubitorule de viață sfântă;

Bucură-te, vestitorul tainelor lui Dumnezeu;

Bucură-te, cel asemenea îngerilor între nevoitorii lui Hristos;

Bucură-te, privire preacurată care cercetezi cele ascunse;

Bucură-te, gură preasfințită care tâlcuiești cele tainice;

Bucură-te, cinstita înfrumusețare a preoților;

Bucură-te, podoaba nevoitorilor din Athos;

Bucură-te, cel ce dai multora ajutor;

Bucură-te, cel ce ne grăiești adevărul;

Bucură-te, doctor înțelept al bolilor;

Bucură-te, izvorul vindecărilor sufletești;

Bucură-te, Cuvioase Părinte Porfirie!

Condacul al III-lea:

Ărătat-te-ai luptător încercat împotriva lui veliar, zdrobindu-l prin smerenia ta și luând răsplata biruinței; lumii ai fost trimis ajutor, Cuvioase, păstorind și vindecând pe cei ce cu recunoștință strigă așa: *Aliluia!*

Icosul al III-lea:

Ăvând în sufletul tău darurile harului, Părinte, ai alergat către patria ta și în mănăstirea Sfântului Haralambie nevoindu-te și slujind, Cuvioase, ai vindecat pe cei ce pătimeau, ca să cânte cu bucurie unele ca acestea:

Bucură-te, bucurie a toată Evvia;

Bucură-te, rod buneii credințe celei multe;

Bucură-te, cel care cercetezi tainele cugetelor omenești;

Bucură-te, cel ce dezlegi împletiturile tulburării;
 Bucură-te, om ceresc care cu smerenie ai locuit pământul;
 Bucură-te, înger pământesc, de care cerul se bucură;
 Bucură-te, că nimicești amărăciunile inimilor;
 Bucură-te, că dăruiești bucurie și nădejde;
 Bucură-te, părtaș al cetelor îngerilor;
 Bucură-te, împreună părtaș al bucuriei și al întristării;
 Bucură-te, binecuvântarea lui Dumnezeu cea către noi;
 Bucură-te, bucuria și sănătatea noastră;
Bucură-te, Cuvioase Părinte Porfirie!

Condacul al IV-lea:

Ăvând râvnă, de Dumnezeu cugetătorule, pe cât mai mulți să-i întorci spre mântuire în staulul lui Hristos, cu smerenie ai venit la Atena și slujind în mica ta biserică, mântuiai pe mulți care veneau la tine, strigându-ți cu recunoștință așa: *Aliluia!*

Icosul al IV-lea:

Nevoindu-te în Omonia, s-au minunat de tine toți, căci erai locuind ca un înger în Babilon și ai fost în Atena doctor și călăuză tuturor, Cuvioase, pe mulți la Hristos aducând, care mântuiți fiind strigau ție acestea:
 Bucură-te, cel prin care Hristos Se laudă;
 Bucură-te, cel de care vrăjmașul se teme;
 Bucură-te, lauda Bisericii Greciei;
 Bucură-te, cunună luminoasă a Evviei;
 Bucură-te, că pururea ai avut inima curată;
 Bucură-te, că te-ai învrednicit a vedea taine;
 Bucură-te, cel ce ai dus lupte duhovnicești, biruințe purtând;
 Bucură-te, cel ce ai mers pe calea cea cu scârbe;
 Bucură-te, că pentru multa smerenie ai fost înălțat;
 Bucură-te, că înțelepțești pe cei simpli prin dumnezeiasca cunoștință;
 Bucură-te, cel la care aleargă atenienii;
 Bucură-te, prin care la Hristos se întorc;
Bucură-te, Cuvioase Părinte Porfirie!

Condacul al V-lea:

Minuni săvârșeai, în chip nearătat celor neputincioși prin dumnezeieștile tale rugăciuni, întru tot fericite și cinstirile celor vindecați le îndreptai către Sfântul Gherasim cu evlavie, Cuvioase. Pentru aceasta slăveau smerenia ta, cu bucurie strigând: *Aliluia!*

Icosul al V-lea:

Floare care răspândești în lume bunămireasmă te-ai arătat, Preacuvioase Părinte, și mult popor se bucura de tine venind cu credință, și strigându-ți cu bucurie unele ca acestea:

Bucură-te, cel ce întărești pe mulți în credință;

Bucură-te, cel ce culegi dragostea poporului;

Bucură-te, chipul cel preabun al preoților;

Bucură-te, dreptarul cel fără de greșală al buneicinstiri;

Bucură-te, floare a Raiului ce a înflorit pe pământ;

Bucură-te, râu adânc curgător al milostivirii și al dragostei;

Bucură-te, cinstit slujitor al Bisericii;

Bucură-te, rugător pentru cei îndurerați și aflați în nevoi;

Bucură-te, locaș strălucit al harului;

Bucură-te, luminată desfătare a credincioșilor;

Bucură-te, locuitorul împărăției lui Dumnezeu;

Bucură-te, cel ce ai împodobit pe mulți cu bunacredință;

Bucură-te, Cuvioase Părinte Porfirie!

Condacul al VI-lea:

Lumea întreagă ai iubit, deși de toate cele frumoase și plăcute ale sale te-ai lepădat. Fiind adevărat tănuitor al celor cerești, cu bucurie îi slujeai pe toți, sfîntind toate cu rugăciunile tale și învățându-i pe toți să cânte: *Aliluia!*

Icosul al VI-lea:

Toată strălucirea soarelui înconjura, Părinte, cinstitul tău cap încărunit, harul lui Dumnezeu cercetându-te și vindecător al celor neputincioși făcându-te, care îți cântau:

Bucură-te, cel plin de lumina Taborului;
 Bucură-te, cel ce ai gustat viața cerească;
 Bucură-te, preot prea evlavios al lui Hristos;
 Bucură-te, împlinitor prea deplin al poruncilor;
 Bucură-te, sălaș al simplității și al dragostei dumnezeiești;
 Bucură-te, cel ce te-ai arătat plin de tainica Lumină;
 Bucură-te, cel ce te-ai arătat făclie a curăției;
 Bucură-te, că te știm părtaș al celor cerești;
 Bucură-te, cel ce ai împărțit tuturor bucurie;
 Bucură-te, cel ce mult L-ai iubit pe Hristos;
 Bucură-te, cel ce mijlocești pururea către Domnul;
 Bucură-te, cel ce te rogi Preacuratei Fecioare;
Bucură-te, Cuvioase Părinte Porfirie!

Condacul al VII-lea:

Ărătat-te-ai nevoitor mare între Cuvioși, lucrând desăvârșita smerenie și dragostea cea multă. Și te-ai făcut frică și tânguire demonilor, izgonindu-i pe ei, Cuvioase, și veselindu-ne pe noi, cei ce cântăm: *Aliluia!*

Icosul al VII-lea:

Minte văzătoare te-ai arătat prin razele Mângâietorului, cunoscător și tâlcuitor al celor tainice și înfricoșătoare; adevărat prooroc te cunoaștem, Cuvioase, vestind cele de folos celor care strigă cu uimire așa:

Bucură-te, prooroc al tainelor lui Dumnezeu;
 Bucură-te, tâlcuitor al cuvintelor lui Hristos;
 Bucură-te, cel de toți cinstit și prețuit;
 Bucură-te, temei întărit al adevărului;
 Bucură-te, dar de Dumnezeu ales, dăruit nouă;
 Bucură-te, scăpare și liman al celor înviforați;
 Bucură-te, cel ce dai vindecare neputincioșilor;
 Bucură-te, cel ce prin străvedere cercetezi cele de taină;
 Bucură-te, cel ce ai cules rodul îndumnezeirii;
 Bucură-te, cel ce te-ai învrednicit de schimbarea cea bună;
 Bucură-te, biserică a înțelepciunii cerești;

Bucură-te, cel ce te-ai îmbogățit cu veșmântul îndrăznirii către Domnul;

Bucură-te, Cuvioase Părinte Porfirie!

Condacul al VIII-lea:

Cele cu totul străine săvârșind, lumea ai minunat, către ceruri mintea-ți tinzând, demoni înfricoșători ai izgonit, patimi prea grele ai vindecat, cele ascunse la arătare le-ai adus celor ce te cinstesc pe tine și strigă acum: *Aliluia!*

Icosul al VIII-lea:

Întreg erai în lume și deopotrivă părtaș frumoasei pustii a Athonului; inima ta acolo petrecea, nicidecum lipsită fiind de duhul ei pustnicesc. Iar noi, celui ce a adormit în Kavsocalivia, îi strigăm acestea:

Bucură-te, cel ce ai bucurie și pace;

Bucură-te, cel ce și nouă aceste daruri alese mijlocești;

Bucură-te, a monahilor neasemănată auzire;

Bucură-te, lauda nevoitorilor în lume;

Bucură-te, privighetoare dulce glăsuitoare a vieții isihaste;

Bucură-te, al minții străvăzătoare vultur de aur zburător;

Bucură-te, cel ce găsești izvoarele de apă;

Bucură-te, cel ce ai atras și cinstea celor necredincioși;

Bucură-te, cel întru care Stareții se cinstesc;

Bucură-te, prin care cei căzuți se curățesc;

Bucură-te, sănătatea multor neputincioși;

Bucură-te, mărturie adevărată a lui Hristos;

Bucură-te, Cuvioase Părinte Porfirie!

Condacul al IX-lea:

În Patmos te-ai învrednicit a vedea și a auzi descoperiri asemenea iubitului ucenic Ioan, Apostolul; și îndelung fiind răpit în uimire, priveai toate cele înfricoșătoare, Cuvioase, și plin de frică strigai către Domnul cu mulțumire așa: *Aliluia!*

Icosul al IX-lea:

Ăvând putere din înălțime și harul Mângâietorului, te-ai arătat în lume purtător de Dumnezeu: mireasmă de mir ai revărsat, cercetând pe cei în suferință. Pentru aceasta, minunându-ne, strigăm:

Bucură-te, cel ce vedenii dumnezeiești ai primit;

Bucură-te, cel ce nouă tuturor tămăduiri ne-ai mijlocit;

Bucură-te, cel ce aieva pe Sfinți i-ai primit;

Bucură-te, cel ce nevăzut prin văzduh ai fost purtat;

Bucură-te, sfinte, cel ce în lume petrecând, prin smerenie ai fost înălțat;

Bucură-te, cel ce ai primit preamulte harisme ale Mângâietorului;

Bucură-te, cel ce ai bucurat inimile atenienilor;

Bucură-te, cel ce ai răbdat durerile bolilor tale;

Bucură-te, izvorule de tămăduiri;

Bucură-te, strălucire ce luminează adâncurile;

Bucură-te, cel ce cunoști și dorești pe Dumnezeu;

Bucură-te, cel ce la Hristos pe mulți ai vânat;

Bucură-te, Cuvioase Părinte Porfirie!

Condacul al X-lea:

Tulburarea inimilor o contenești prin rugăciunile tale, și liniște ne dăruiești, Părinte. Luminezi întunericul minții și insuflă cântări către Dumnezeu, Cuvioase, căci milostiv arătându-te nouă, auzi de la toți: *Aliluia!*

Icosul al X-lea:

Desăvârșit ai fost, ca un păstor al oamenilor, sufletul tău punându-l pentru dânșii. Căci omorându-ți voia, sufereai mucenicie în toate zilele, Cuvioase, slujitor făcându-te celor ce strigă acum către tine cu bucurie:

Bucură-te, cel ce pe Hristos L-ai căutat cu dorire;

Bucură-te, cel ce pentru credința Lui ai pățimit;

Bucură-te, locaș luminat al nepătimirii;

Bucură-te, cel ce plinești toată cererea binecinstitorilor;

Bucură-te, minte preacurată văzătoare a tainelor;
Bucură-te, ocrotitorul tuturor în luptele cu veliar;
Bucură-te, cel ce ai nesocotit amenințările vicleanului;
Bucură-te, cel hrănit cu învățăturile Domnului;
Bucură-te, cinstită icoană a blândeții;
Bucură-te, cel ce ai câștigat bucurie prea multă;
Bucură-te, cel prin care Biserica se laudă;
Bucură-te, cel prin care necredința se clatină;
Bucură-te, Cuvioase Părinte Porfirie!

Condacul al XI-lea:

Noi , cei izbăviți din necazuri aducem îndurării tale cântări de mulțumire, ție, care ca pe niște fii iubindu-ne, ai avut brațele deschise, Cuvioase, ca totdeauna să mângâi cu căldură pe toți și să acoperi pe cei ce strigă către tine: *Aliluia!*

Icosul al XI-lea:

Purtător de lumină te-ai arătat în vremea rugăciunii, Părinte, spăimântându-i pe binecinstitorii care te vedeau, căci lumina cea fără de materie te strălucea, dându-ți cunoștința de a cerceta cele negrăite și de a vindeca bolile celor ce-ți cântă unele ca acestea:
Bucură-te, făclia cea de foc a lui Hristos;
Bucură-te, Părinte cu adevărat de Dumnezeu purtător;
Bucură-te, izvor nesecat al bunei-cinstiri;
Bucură-te, glas neînșelat al adevărului;
Bucură-te, că prin darul tău ai văzut cotropirea Ciprului și luptele de pe pământul românesc;
Bucură-te, cel ce îndepărtezi năvălirea demonilor;
Bucură-te, cel ce din suflet ai dorit isihia;
Bucură-te, cel ce cu smerenie te-ai nevoit ca un adevărat păstor;
Bucură-te, arătătorul dragostei lui Hristos;
Bucură-te, cel ce veselești sufletele celor necăjiți;
Bucură-te, al mănăstirii tale apărător și ocrotitor;
Bucură-te, cel ce ai sprijinit pe mulți la vreme de necazuri;
Bucură-te, Cuvioase Părinte Porfirie!

Condacul al XII-lea:

Har ai luat, Părinte, a găsi și izvoarele apelor care sunt în adâncul pământului și multora le-ai arătat pe acestea, încât i-ai făcut pe cunoscătorii de cele pământești a veni întru uimire, Cuvioase, și pe stăpânitorii asupra pământului a se bucura și a striga cu mulțumire: *Aliluia!*

Icosul al XII-lea:

Cântând cu veselie mulțimea harismelor tale, lăudăm pe Preasfânta Treime, Care te-a arătat bărbat străvăzător și izvorător de vindecări și luminător al tainelor, insuflând pe toți să strige ție:

Bucură-te, culmea tuturor virtuților;

Bucură-te, credincioșia vieții în curăție;

Bucură-te, temelie neclintită a bunei credințe;

Bucură-te, izvor pururea curgător al adevărului;

Bucură-te, crin binemirositor al Raiului celui de taină;

Bucură-te, stea prealuminoasă a cerului duhovnicesc;

Bucură-te, strălucirea și slava Bisericii;

Bucură-te, cel ce ai zdrobit arcurile celui împotriva-luptător;

Bucură-te, dumnezeiesc înger binevestitor al Evviei;

Bucură-te, înger al bucuriei și al nădejdi;

Bucură-te, curățitorul necuratelor patimi;

Bucură-te, cel ce ridici sufletele către cele cerești;

Bucură-te, Cuvioase Părinte Porfirie!

Condacul al XIII-lea:

Q, de trei ori fericite Părinte, frumusețea nevoitorilor, ocrotitorul tuturor, Porfirie, lăudând cu îngerii pe Hristos, dăruiește-ne nouă lacrimi de pocăință și cere desfătarea Raiului pentru cei ce strigă ție: *Aliluia! (de trei ori)*

Apoi iarăși Icosul 1 și Condacul 1.și

RYGĂCIUNE

Preacuvioase Părinte Porfirie, robule al Dumnezeului celui viu, primește laudele pe care ți le aducem cu inimă smerită și mijlocește înaintea lui Dumnezeu pentru mântuirea noastră.

Ocroțește-ne de tot răul și de toată tulburarea. Ajută-ne să biruim ispitele care ne stau înaintea și prin răbdarea noastră să dobândim cununile cele netrecătoare. Iar la înfricoșătoarea Judecată să fim feriți de veșnica pedeapsă și să fim așezați în partea cea de-a dreapta, unde cu soborul tuturor sfinților te veselești de frumusețile cerești. Ca primind grabnicul tău ajutor să îți mulțumim în vecii vecilor Dumnezeului Care te-a proslăvit. Amin.